

Mèxic D.F. 7 de abril del 1950

Contestada
amb el nº 7
el 2/7/50
(unif.)

Estimats pares: ja tenia una carta beta a punt de tirar al corru (només faltaven els quatre mots de la Rosa) quan vàrem rebre la seva del dia 30 del mes més passant. (La nº 6 correlativa. Per ara, gràcies a Déu, no se n'ha perdut cap.)

M'ha fet molta pena que la mare i el Joan hagin estat malalts. De debò ja estan bé? No heu entès bé bé què és el que li ha passat al nen. L'explicació "embús al nas" és una mica confusa i, per altra banda, les aplicacions radiofòniques fan pensar que no es tracta d'una afeció sense importància.

És llàstima (una llàstima que em sembla que no té remei) que la mare segueixi semblant amb la seva tendència de brombar-se exageradament. Jo no la heu pas criticat perquè he heretat aquesta condició de caràcter!

Pare: m'informaré, segons les seves indicacions de ~~les~~ a l'assumpte de la tramesa dels negatius. Ja li diré alguna cosa.

Crec que V. Pagès i Elias és el nebot d'en Pons i Pagès i d'en Felip Elias. Vin a Mèxic,

és un amable col·laborador de "la nostra revista" i s'està fent un nom en els medis periodístics i literaris. Recentment, el here Artís li ha publicat un llibre ("Els supervivents") sota el pseudònim de Víctor alba. Ho l'he vist una sola vegada.

No sé a quina "edició de luxe" es podien referir els de "Destino", perquè aquí a Mèxic, relacionada amb el meu nom no s'ha parlat de cap. Les "edicions Catalònia", dirigides i editades pel here de la Porra, van anunciar el meu nom, emmig d'una colla d'altres autors, però sense ni tan sols esmentar títols d'obres. Entre una cosa i l'altra, no he tingut ocasió de recopilar els meus contes i així he anat ~~passant~~ passant el temps sense la realització d'un projecte que em faia una gran il·lusió. Potser degut a la modestia, i al fet que no m'incorres d'intrigar o rememorar la cura perquè em publicassin alguna cosa, ni tan sols m'ha estat editat el recull de contes que va guanyar el premi "Concepció Rabell" 1942, a desgrat que en Josep Carner no es cansava de dir a tothom que eren dels millors contes que s'havien escrit en català. En fi, ara veig que aquella modestia que deia no m'ha impedit de repetir una ~~ofa~~ opinió tan generosa. El que em sap greu és que, a l'època, entre llibres i llibrets, tothom ha editat el seu melic i. I això que s'ha publicat cada cosa!

Ens han arribat darrerament ^{notícia} ~~notícia~~
 Universitat Autònoma de Barcelona
 Biblioteca d'Humanitats

en el sentit que "l'excèl·le" es va tancant i ~~se~~ que
 cada vegada es fa més difícil publicar a Barcelona.
 És una llàstima perquè, almenys, es podria salvar al-
 guna cosa. Amb totes les limitacions imposades per la
 distància i la falta de contacte, segueixo amb un gran
 interès tot el que es fa a Barcelona; he vist alguns
 números d'"Occident", he canviat un parell de cartes
 amb l'Antoni Ribera i va haver-hi un moment
 (ja fa molt ~~temps~~ temps) que semblava que hi ha-
 via algun interès a publicar un llibre meu en el
 nostre país. Però ara també s'ha deixat córrer i
 es veu que joestic destinat a passar a la història
 amb dos o tres llibres. Si almenys hagués tingut
 la precaució de fer-los bons!

Passen a un altre tema. Fa uns
 quants mesos que es troba a Barcelona el senyor
 José González Porto, el propietari de l'editorial
 VTEHA, de la qual li he parlat tantes vegades.
 Sembla que ~~se~~ ha comprat la Montaner i Simón,
 amb la intenció de reeditar a Mèxic les obres de
 luxe d'aquesta casa. És una persona que sembla
 m'ha tractat molt bé i ha demostrat tenir-me
 afecte. No sé ni en cap alguna cosa, o bé ni tracte
 de mantenir en secret la seva gestió; el cas

és que la reproducció facsimilar en "offset" d'obres d'interès l'edició original de les quals està esgotada, em sembla una gran idea, de possibilitats inexplorades. Sobretot aquí a Mèxic, on els més moderns materials de reproducció estan a l'abast de qualsevol taller.

M'agrada que trobin que el Raimon o semblava a mi quan era petit, en la foto que els vaig transmetre. ~~M'agrada~~ La Rosa, jo i tot hom que els ha vist, troben que en les meves fotos de moment (les que vostè em van incloure en una carta) la semblança és notabilíssima. D'ara que parlem de semblances, pare, trobo que em vaig assemblant més a vostè cada ^{dia}. És curiós, perquè recordo que, des de sempre, tot hom ha estat d'acord en que m'assemblava a la mare. Em hauria sorrint que, quan em veig d'impulsada en un mirall, em fa l'efecte que veig la imatge de vostè. En l'leig, és clar, perquè vostè sempre ha estat més maco.

Aquesta floreta, tan justa, pot servir de final brillant a la carta. A revure, doncs, i rebre mentrestant tot l'amor del fill. Molts hetsos al Joan, que ben vulgari que ja estigui restablert del tot.

Pere

Estimats pares: tant en el Pere com a mi em ha dolgut molt que hagin estat malalts, ~~hem~~ hem de tenir cura de la seva salut perquè quan es vegin estiguin tan joves i forts com nosaltres desitgem veure'ls. La senyora Belarón ja té mar el navatje d'avió per el dia 6 de març. Li he fet uns quants per a vostè mare, ella si bé en vol els hi portara i els hi expli-

En l'interval entre portar la carta a la butxaca i disposar-me a curar-la, s'ha produït un fet important: hem batejat la Glòria! S'ha encarregat de la cerimònia un sacerdot català, el pare Benet, que té una església construïda sota les seves indicacions a la colònia de Guadalupe Irm. L'escriptura J. M. Poure-Forent ha portat la representació de vos-
tè, pare, i la madrina ha estat la Múria Ventosa, filla del senyor Joan Ventosa i Roig; la mima ha rebut els noms de Glòria, Teresa i Rosa.

No cal dir que la Glòria portava la medalla de la Verge de Montserrat, regal del padrí.

Després del bateig (efectuat avui, diumenge de Glòria, dia 8 d'abril) hem fet senyó a casa dels senyors

Vento ra, acompanyats dels amics i parents més estimats de
Mèxic.

Ens ha fet il·lunio que el bateig coincidis amb el sant de la nena. Tot hauria estat perfecte si haguerem pogut tenir la companyia de vostè, pare.

Estimats nens: em feia molta pena no poder parlar encara del bateig de la nena però és que va resultar que aquells frares catalans ~~del qual ja he parlat abans~~ ^(la de la emita) no la van poder batejar perquè no es van avenir i allavors varem pensar en el pare Benet que també és català i té una gran simpatia pel Pere.

Be' pare, fins ben aviat el estimem molt

Pare: al parlar-li del Sr. Gonzàlez Porto m'he oblidat de dir-li que tota estona heu que l'avis a veure (a la casa Montaner i Simón). Si ho fa, parli-li del nostre projecte d'editar a Mèxic les lletres Simón; este veurà que de la conversen en nostre qualsem prebitos. És un home d'empresa, bona persona, i capaç de diners.

Prosa